

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

12 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Toma Nadejda,

judecători – Cobzac Elena, Timofti Vladimir, Țurcan Anatolie, Guzun Ion,

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar, declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2021, în cauza penală privindu-l pe

Bujor Valeriu Xxxxx, născut la xxxx, originar și domiciliat în Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 23.01.2020 – 28.10.2020;

2. Instanța de apel : 16.11.2020 – 18.05.2021;

3. Instanța de recurs ordinar : 01.07.2021 – 12.10.2021.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 28 octombrie 2020, în conformitate cu art. 364¹ Cod de procedură penală, Bujor Valeriu a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal și în baza acestei Legi a fost condamnat la închisoare pe un termen de - 1 (un) an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis cu privarea de dreptul de a ocupa sau de a exercita funcții legate de circuitul drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora pe un termen de - 5 (cinci) ani.

S-a încasat de la Bujor Valeriu în beneficiul statului suma de 1680 (una mie șase sute opt zeci) lei, cu titlu de cheltuieli judiciare.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut că, Bujor Valeriu, la 14 noiembrie 2019, aproximativ la orele 13:00 – 13:30, aflându-se la domiciliu pe adresa bd. Mircea cel Bătrîn Xxxxx din mun. Chișinău, manifestând un comportament suspect, a fost depistat de către colaboratorii IP Ciocana al DP mun. Chișinău, având asupra sa un pachet din hârtie cu masă vegetală uscată, mărunțită de culoare galbenă, care a fost ridicat în cadrul cercetării la fața locului, conform procesului-verbal de constatare și de cercetare la fața locului din 14.11.2019. Potrivit Raportului de constatare tehnico-științifică nr.34/12/1-R-4668 din 13.12.2019, masa vegetală uscată, mărunțită de culoare galbenă reprezintă produs etnobotanic, care conține cannabinoidul sintetic 5-fluoro

ADBICA, având masa de 0,78 grame și în contextul scrisorii nr.Rg02-003218 din 15.08.2019 a Comitetului Permanent de Control asupra Drogurilor din cadrul Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale substanța 5F-ADBICA constituie analog al substanțelor 5F-FB-22 și 5F-APINACA, care conform Hotărârii de Guvern RM nr.1088 din 05.10.2004 „Cu privire la aprobarea tabelelor și listelor substanțelor narcotice, psihotrope și precursorilor acestora, supuse controlului” reprezintă substanțe psihotrope neutilizate în scopuri medicale. Conform listei substanțelor stupefiante, psihotrope și a plantelor, care conțin astfel de substanțe, depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora aprobată prin Hotărârea Guvernului RM nr.79 din 23.01.2006, cantitatea de 0,78 grame de 5F-FB-22 și 5F-APINACA se atribuie la cantități deosebit de mari.

Astfel, acțiunile lui Bujor Valeriu au fost calificate ca, *circulația ilegală a drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora fără scop de înstrăinare, adică procurarea păstrarea drogurilor și analogilor acestora, săvârșite în proporții deosebit de mari, fără scop de înstrăinare, și încadrate în baza art.217 alin.(4) lit.b) Cod penal.*

3. Nefiind de acord cu sentința primei instanțe, avocatul Pântea Marin în numele inculpatului Bujor Valeriu, a declarat apel prin care a solicitat, admiterea apelului, casarea parțială a sentinței Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani din 28.10.2020, pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să-i fie aplicată lui Bujor Valeriu o pedeapsă non privativă de libertate.

În motivarea cererii de apel s-a invocat, că la pronunțarea sentinței, instanța a depășit obiectul examinării cauzei și obiectul rechizitoriului, deoarece în pledoaria sa procurorul Neguriță Ion a solicitat aplicarea în privința inculpatului o pedeapsă non privativă de libertate. Totodată, apărarea a considerat că instanța de judecată la numirea pedepsei inculpatului nu a luat în considerație următoarele circumstanțe: inculpatul a recunoscut vina în săvârșirea infracțiunii incriminate; se căiește sincer de cele comise, ceea ce denotă faptul, că inculpatul conștientizează pericolul social al faptelor comise, precum și urmările acestor fapte; a colaborat cu organul de urmărire penală, nu a creat impedimente în stabilirea adevărului la cauza penală, a contribuit la descoperirea infracțiunii, a făcut declarații pe marginea celor săvârșite; careva urmări grave pe cauză nu au survenit; are domiciliu stabil.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2021, a fost admis apelul avocatului Pântea Marin în numele inculpatului Bujor Valeriu, casată parțial sentința primei instanțe, în partea individualizării pedepsei, și a fost pronunțată în această parte o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează:

Pedeapsa de 1 (unu) ani stabilită lui Bujor Valeriu a fost suspendată condiționat în temeiul art.90 Cod penal, pe un termen de probațiune de 2 (doi) ani.

În rest sentința a fost menținută fără modificări.

4.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a reținut că, la pronunțarea sentinței, prima instanță, corect, a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a concluzionat că

inculpatul Bujor Valeriu a comis anume infracțiunea imputată. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Astfel, instanța de apel a constatat cu certitudine că Bujor Valeriu a comis infracțiunea prevăzută de art. 217 alin.(4) lit.b) Cod penal - *circulația ilegală a drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora fără scop de înstrăinare, adică procurarea păstrarea drogurilor și analogilor acestora, săvârșite în proporții deosebit de mari, fără scop de înstrăinare.*

Instanța de apel a reținut, că sentința se contestă în partea individualizării pedepsei, temei pentru a interveni în sentință din oficiu, conform art. 409 alin.(2) Cod de procedură penală, lipsește.

Instanța de apel a menționat că, la stabilirea pedepsei, urmează de luat în considerație faptul că infracțiunea săvârșită de către Bujor Valeriu, conform art. 16 Cod penal, în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracțiunilor grave, personalitatea inculpatului, care și-a recunoscut vina integral, cauza fiind examinată în procedura simplificată, prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, se căiește sincer de cele comise, la evidența medicului psihiatru nu se află, însă la evidența medicului narcolog se află din 23.01.2002, cu diagnoza - narcomania (opii), cu antecedente penale care au fost stinse. Totodată, în conformitate cu prevederile art.76 Cod penal careva circumstanțe atenuante nu au fost stabilite, precum și nu au fost reținute careva circumstanțe agravante potrivit art.77 Cod penal.

Subsecvent, ținând cont de multitudinea circumstanțelor care descriu infracțiunea respectivă, instanța de apel nu a considerat rațional faptul că prima instanță a dispus executarea pedepsei real, în acest sens găsind veridice și aplicabile argumentele invocate în apel. În aceeași ordine de idei, raționând prin prisma legislației penale în vigoare, instanța de apel a relevat că, la stabilirea pedepsei inculpatului Bujor Valeriu, a stabilit executarea reală a pedepsei în privința acesteia fără a motiva ineficiența unei pedepse alternative și fără a da eficiența cuvenită prevederilor art.61 și art.75 Cod penal.

În acest sens, cu referire la personalitatea lui Bujor Valeriu, instanța de apel a reținut că ultimul anterior a fost condamnat, însă antecedentele penale sunt stinse, la evidența medicului psihiatru nu se află, s-a căit sincer de fapta comisă, inclusiv a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, totodată potrivit datelor medicale se atestă starea de sănătate precară a inculpatului, astfel, raportând ansamblul de împrejurări expuse supra, instanța de apel a constatat că aplicarea în privința lui Bujor Valeriu, ținând cont de personalitatea făptuitorului, a celei mai drastice pedepse, este lipsită de temei și nu se regăsește în circumstanțele cauzei și personalitatea inculpatului, impunând aplicarea prevederilor art.90 Cod penal.

Instanța de apel a apreciat că modalitatea de executare aleasă și stabilită inculpatului, este în acord cu principiul proporționalității având în vedere faptele comise, urmările

produse și personalitatea inculpatului și situația familială a acestuia. În acest context, instanța de apel a notat că, pedeapsa penală are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, concretizând dezaprobarea legală și judiciară, atât în ceea ce privește fapta penală săvârșită, cât și în ceea ce privește persoana inculpatului. Pe de altă parte, pedeapsa trebuie să fie astfel individualizată încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte penale similare. Aprecierea instanței de judecată că scopul pedepsei poate fi atins și fără aplicarea imediată a acesteia, trebuie să se fundamenteze pe un complex de elemente obiective și subiective, care să conducă la concluzia că scopul pedepsei, poate fi realizat și în acest mod.

În contextul circumstanțelor expuse supra, instanța de apel a constatat că situația inculpatului permite instanței de apel de a concluziona că dânsul nu prezintă pericol pentru societate și izolarea sa de societate nu este o măsură necesară și echitabilă în coraport cu personalitatea acestuia și fapta comisă, ținându-se cont și de faptul că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit, or, pronunțarea unei hotărâri de condamnare constituie un avertisment sever pentru inculpat, iar suspendarea condiționată a executării pedepsei - perioadă determinată de timp în care va fi supravegheat comportamentul inculpatului constituie o măsură adecvată care va duce la îndreptarea inculpatului, rolul de constrângere și scopul pedepsei penale putând fi realizate în această modalitate.

Reieșind din totalitatea circumstanțelor stabilite, ținând cont de scopul pedepsei penale îndreptate spre restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane, instanța de apel a considerat oportun de a suspenda condiționat executarea pedepsei stabilită lui Bujor Valeriu, care va constitui o pedeapsă echitabilă în coraport cu fapta comisă, iar stabilirea termenului de probațiune va impune pe viitor, în opinia instanței, un comportament adecvat al inculpatului în vederea respectării legilor și care va atinge scopul pedepsei penale prevăzut la art. 61 Cod penal.

Instanța de apel a considerat necesar de a sublinia faptul că, dispunerea suspendării condiționată a executării pedepsei este o măsură legală și temeinică, aplicată în corespundere deplină cu condițiile stabilite la art. 90 Cod penal și care în esență oferă un sistem de garanții sub aspectul eficienței și poartă o severitate accentuată de natură să exprime un tratament adecvat inculpatului Bujor Valeriu și să garanteze resocializarea sa pe viitor, scopul pedepsei fiind atins și fără condamnarea dânsului la o pedeapsă privativă de libertate. Astfel, în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului se invocă abandonarea progresivă a abordării pedepsei ca sursă de satisfacție echitabilă și abordarea pedepsei ca mijloc de stabilire a unui echilibru între infractor și interesul public. În Rezoluția Consiliului Europei nr. 65/1 și în Recomandarea Consiliului Europei nr. (99)/22 s-a invocat „principiul proporționalității”, textele evocate

consacrând ideea potrivit căreia sancțiunea cu închisoarea constituie ultimul resort din punct de vedere al corecției penale.

5. Împotriva deciziei instanței de apel declară în termen, recurs ordinar procurorul Scutelnic Cătălin, prin care indicând temeiul prevăzut de art. 427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei atacate, cu menținerea fără modificări a sentinței Judecătorei Chișinău sediul Buiucani din 28.10.2020.

În motivarea recursului procurorul indică ca temei pentru declararea acestuia prevederile art.427 alin.(1) pct. 10) Cod de procedură penală, potrivit căruia instanța de apel a aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Procurorul menționează că, instanța de apel în mod eronat a interpretat și aplicat pe caz prevederile art. 75 Cod penal și la alegerea și aplicarea pedepsei numite lui Bujor Valeriu nu a ținut cont de circumstanțele prezentei cauze penale, modul în care a fost comisă infracțiunea prin impactul acesteia asupra întregii societăți.

În aceste condiții, acuzarea consideră că instanța de apel, a constatat în mod eronat oportunitatea schimbării modului de executare a pedepsei numite inculpatului, în derogare de la normele prevăzute de partea generală a Codului penal, care va asigura atingerea scopurilor prevăzute de art. 61 Cod penal.

Prin urmare, se constată că instanța de apel a acționat în derogare de la prevederile art. 409 alin.(2) Cod de procedură penală, care stipulează ca instanța de apel are obligația de a întreprinde măsuri pozitive la judecarea apelului, pentru a repara erorile de fapt și de drept comise de prima instanță, doar atunci când aceste erori au influențat asupra hotărârii în defavoarea inculpaților.

Acuzarea consideră că instanța de apel, la stabilirea pedepsei inculpatului Bujor Valeriu nu a ținut cont de faptul că:

- fapta săvârșită de inculpat se prezintă de o rezonanță social deosebit de sporită;
- rolul și scopul pedepsei penale de a curma și preîntâmpina săvârșirea de noi infracțiuni, în special din categoria analizată, or în situația constatării majorării amplitudinii infracțiunilor; analogice, statul are scop primordial de a contracara săvârșirea acestora.

De comun cu cele menționate mai sus, acuzarea consideră că instanța de apel a negat în totalitate personalitatea inculpatului Bujor Valeriu, precum și comportamentul anterior ilegal al dânsului pe parcursul perioadei anterioare, or pe de o parte instanța de apel constatând că inculpatul a fost de multiple ori atras la răspundere penală pentru diferite fapte penale, neagă această circumstanță și consideră că inculpatul pe parcurs a întreprins măsurile necesare în vederea curmării activității infracționale.

La fel, instanța de apel nu a ținut cont de faptul că prin condamnările anterioare, instanțele de judecată au aplicat în privința lui Bujor Valeriu diferite categorii de pedepse penale, care însă se constată ca nu și-au atins scopul și nu au contribuit la curmarea activității infracționale a lui Bujor Valeriu și nici de cum nu au contribuit la restabilirea echității sociale prin protejarea celorlalți membri ai societății noastre de acțiunile periculoase realizate de către inculpat.

Prin urmare, acuzarea este de părerea ca, în prezenta cauză, instanța de apel nu s-a condus de dispoziția art. 75 alin. (1) Cod penal conform căreia „*persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a prezentului cod*”.

În același sens, acuzarea consideră că concluzia instanței de apel este neîntemeiată și pripită, care urmează a fi casată, deoarece potrivit prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și respectiv la rândul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

De comun cu cele sus menționate, acuzarea atestă că pe caz instanța de apel, la numirea pedepsei inculpatului Bujor Valeriu a admis acea dublă valență la interpretarea unora și aceluiași circumstanțe atenuante, având în vedere că a interpretat acele circumstanțe atenuante identificate atât la diminuarea pedepsei cât și la aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

Cu atât mai gravă este situația în care instanța de apel în pct. 15 al deciziei recurate indică lipsa cărorva circumstanțe, constatând că „*în conformitate cu prevederile art. 76 Cod penal careva circumstanțe atenuante nu au fost stabilite...*”, situație din care se deduce ca instanța de apel, fără a avea careva temeiuri legale și fără a aduce careva argumente ce ar combate soluția în această parte dată de către instanța de fond, în mod greșit a dispus aplicarea pe caz a institutului suspendării condiționate a executării pedepsei penale.

Astfel, instanța de apel a negat inclusiv și acel scop prevăzut de dispoziția art. 61 Cod penal de restabilire a echității sociale și de prevenire a săvârșirii de noi infracțiuni, or în cazul de față, prin acea pedeapsa nemotivat de blândă numită inculpatului Bujor Valeriu, se dovedește insuficiența măsurilor întreprinse de stat în apărarea cetățenilor săi.

În circumstanțele date, se atestă că pedeapsa aplicată nu corespunde prevederilor legale, fiind stabilită sub limita minimă prevăzută în partea generală a Codului penal, fapt prin ce a fost încălcată și dispoziția art.75 alin. (1) Cod penal, care obligă instanțele de judecată să aplice pedepsele în limitele fixate în partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a prezentului cod.

Mai mult ca atât, acuzarea consideră că pe parcursul examinării cauzei penale în instanța de apel nu au intervenit careva circumstanțe ce ar combate motivele expuse de instanță la individualizarea pedepsei propuse a fi numite și prin urmare, instanța de apel nu avea careva temei a respinge aceste argumente.

În aceeași ordine de idei, acuzarea consideră că instanța de apel în mod greșit a interpretat și și-a bazat soluția prin prisma celui „*principiu al proporționalității*” invocat, or modul în care instanța de apel abordează acest principiu în cadrul procesului

penal este unul defectuos și în derogare de la legislația națională și practica internațională.

Prin urmare, afirmația instanței de apel că personalitatea inculpatului și situația familială a acestuia au fost apreciate proporțional faptei comise, consideră procurorul că nu sînt acele condiții de apreciere a proporționalității invocate în decizia recurată, ce ar motiva lipsa de reacții din partea instanței a fi sancționată corespunzător fapta comisă de Bujor Valeriu.

Astfel, instanța de apel nu a judecat fondul cauzei în latura pedepsei penale în conformitate cu rigorile legale și i-a aplicat inculpatului o pedeapsă individualizată contrar prevederilor legale.

6. Judecând recursul ordinar în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit, consideră că acesta urmează a fi admis reieșind din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să îl admită, să caseze total hotărârea atacată și să mențină hotărârea primei instanțe, când apelul a fost greșit admis. De asemenea, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârile atacate și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Conform art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în temeiurile prevăzute de prezentul articol.

Recurentul invocă ca temei de casare a deciziei instanței de apel art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, care prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când: s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale - pct.10).

Analizînd conținutul recursului declarat, Colegiul penal lărgit constată că recurentul consideră decizia instanței de apel neîntemeiată în partea ce ține de aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

În acest sens, Colegiul penal lărgit menționează că soluția instanței de apel cu privire la suspendarea condiționată a pedepsei stabilită lui Bujor Valeriu în temeiul art. 90 Cod penal, pe un termen de probațiune de 2 ani, este eronată or, instanța de apel nu a ținut cont de faptul că inculpatul Bujor Valeriu anterior a mai fost condamnat (f.d. 43-44) și prin condamnările anterioare, instanțele de judecată au aplicat în privința lui Bujor Valeriu diferite categorii de pedepse penale, care însă se constată ca nu și-au atins scopul și nu au contribuit la curmarea activității infracționale a lui Bujor Valeriu și nici de cum nu au contribuit la restabilirea echității sociale prin protejarea celorlalți membri ai societății de acțiunile periculoase realizate de către inculpat.

Colegiul penal lărgit relevă că, din conținutul părții descriptive a sentinței se observă că instanța de fond a soluționat corect chestiunile privind individualizarea pedepsei

aplicate inculpatului în strictă conformitate cu prescripțiile de drept formal și material, aplicând pedeapsă echitabilă pentru infracțiunea comisă de inculpatul Bujor Valeriu.

Potrivit prevederilor art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod, în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

În această ordine de idei, Colegiul penal lărgit consideră, că la aplicarea pedepsei inculpatului Bujor Valeriu pentru infracțiunea comisă, prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, iar instanța de apel a intervenit în pedeapsă, și a pronunțat în această parte o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează pedeapsa de 1 an stabilită lui Bujor Valeriu a fost suspendată condiționat în temeiul art. 90 Cod penal, pe un termen probațiune de 2 ani, aplicând neîntemeiat prevederile art. 61, 75, 90 Cod penal.

Pedeapsa aplicată de prima instanță a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în limitele prevăzute de lege, luându-se în considerare gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, care face parte din categoria celor grave.

Reieșind din circumstanțele că inculpatul Bujor Valeriu a comis o infracțiune gravă și ținând cont de caracterul social periculos al faptelor comise de către inculpat, inclusiv de consecințele care au survenit în urma comiterii infracțiunii, ținând cont de personalitatea inculpatului, anterior a fost condamnat, antecedentele penale sunt stinse, au fost încetate 3 cauze penale (f.d. 43-53), se caracterizează satisfăcător, recunoscându-și integral vinovăția în faptele imputate, pe parcursul judecării cazului, manifestând o căință sinceră, neangajat în câmpul muncii, se află la evidența medicului narcolog, fapt confirmat prin certificatul nr. 4901 din 24.12.2019 (f.d.39), la evidența medicului psihiatru nu se află (f.d. 41), instanța de apel eronat a dispus aplicarea pe caz a institutului suspendării condiționate a executării pedepsei penale.

Prin urmare, instanța de apel a negat în totalitate personalitatea inculpatului Bujor Valeriu, precum și comportamentul anterior ilegal al dânsului pe parcursul perioadei anterioare, or pe de o parte instanța de apel constatând că inculpatul a fost de multiple ori atras la răspundere penală pentru diferite fapte penale, neagă această circumstanță și consideră că inculpatul pe parcurs a întreprins măsurile necesare în vederea curmării activității infracționale.

Dat fiind faptul că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanța de apel, constituie erori de drept, prescrise în art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de

procedură penală, urmează a fi corectate de către instanța de recurs ordinar, prin adoptarea soluției prevăzute de art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, cu casarea totală a deciziei instanței de apel, ca fiind neîntemeiată, pe motiv că apelul avocatului Pântea Marin în numele inculpatului Bujor Valeriu a fost greșit admis, cu menținerea sentinței Judecătoriai Chișinău, sediul Buiucani din 28 octombrie 2020.

7. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2021, în cauza penală privindu-l pe **Bujor Valeriu XXXXX**, cu menținerea sentinței Judecătoriai Chișinău, sediul Buiucani din 28 octombrie 2020, prin care Bujor Valeriu a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal și în baza acestei Legi a fost condamnat la închisoare pe un termen de - 1 (un) an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis cu privarea de dreptul de a ocupa sau de a exercita funcții legate de circuitul drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora pe un termen de - 5 (cinci) ani.

S-a încasat de la Bujor Valeriu în beneficiul statului suma de 1680 (una mie șase sute opt zeci) lei, cu titlu de cheltuieli judiciare.

Termenul executării pedepsei în privința inculpatului Bujor Valeriu urmează a fi calculat din momentul reținerii acestuia.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **19 noiembrie 2021**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Cobzac Elena

Timofti Vladimir

Țurcan Anatolie

Guzun Ion